

עולם ה"זוהר הקדוש" פרק ב'

רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י), היה מחברו של ספר הזוהר במאה ה - 2. זהו הספר החשוב ביותר בקבלה ונחשב לספר היסוד ולספר העיקרי בקבלה. רבי שמעון בר- יוחאי חי בתקופה שבין התלמוד והזוהר ונחשב לחוקר גדול של הטבע שלנו ושל העולם העליון. יחד עם זאת, הוא נמנה עם החשובים שבחכמי התלמוד (התנאים), והוא מוזכר בתלמוד כ - 4000 פעמים. הוא שלט גם בשפת התלמוד וגם בשפת הקבלה, בעזרתו הוא תיאר את מערכת ההנהגה העליונה, הנסתרת מאיתנו: אילו עולמות רוחניים ואילו כוחות כלולים במערכת הזאת, איך נולדים בו כל מאורעות ההווה והעתיד, כל החידושים וההתפתחויות, איך משם הם יורדים לעולם שלנו, ובאיזה אופן הם מתגלים בו, בהתלבשותם בחומר של העולם הזה. בספר הזוהר מוסבר מה הם המעשים שלנו, אשר בעזרתם אנחנו מלמטה משפיעים על כלל העולם. רבי שמעון בר-יוחאי היה המקובל הראשון שתיאר איך המחשבות שלנו, התגובות שלנו על מה שיוצא אלינו מלמעלה, עולות חזרה לעולם העליון, פועלות בו, וכך משפיעות על התפתחות המאורעות העתידיים לרדת אלינו. לכן ספר הזוהר הוא דבר כל כך יקר לנו, כי הוא מקיף את כל ההתפתחויות האפשריות לאורך כל ההיסטוריה האנושית. לפני שרשב"י החל בכתיבת הספר, הוא ייסד סביבו קבוצת תלמידים, כך שכל נשמה של כל תלמיד ותלמיד הייתה תואמת למדרגה רוחנית מסוימת בעולם העליון. בסה"כ הם היו תשעה והוא עשירי. התחברותם יחד לנשמה אחת, הייתה בהתאמה מלאה למבנה שלם הקיים בעולם הרוחני, הנקרא "עשר ספירות". לכן, למרות שרבי שמעון הוא מחברו של הספר, מסופר שם על כל אחד מהתלמידים, בגלל שכל אחד מהם מייצג את אחת מהתכונות של העולם הרוחני. הוא בנה כביכול מנסרה (פריזמה), שהאור הפשוט-העליון, היורד לעולם שלנו, עובר דרכה ונחלק לעשרה חלקים, וכל חלק בו גם הוא מתגלה לנו ב - 10 ספירות. זאת אומרת, הסיפור עליהם הוא למעשה תיאור על איך התכונות הרוחניות האלה יורדות לעולם שלנו, באיזה אופן עשרת הכוחות האלה מנהיגים את העולם הזה, ובאיזה אופן יכול כל אדם לנצל את הכוחות האלה לטובתו ולמען אחרים. .

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה

לדוד בן שרה ואלברט

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

הספר המדהים והקדוש במערה

יום אחד הייתי ואני ורבי יהודה שמן עכו הולכים במדבר, ונכסנו במערה אחת ומצאנו שם ספר אחד עתיק שמן ימים קדומים, פתחתי אותו ומצאתי שהיה כתוב בו בתחילת דבריו הראשונות הנה באו וחדשות "אני מגיד" והעמיד הפסוק בנשמות הצדיקים.

מן היום שעלה במחשבה לברוא את העולם, ועד שלא נברא העולם, כל רוחות הצדיקים היו גנוזים במחשבה לפניו כל אחד ואחד בדיוקנו, כיוון שצייר העולם התגלו כולם ועמדו בדיוקנם לפניו ברומי מרומים, ואחר כך נתן אותם באוצר אחד בגן עדן למעלה, ואותה אוצר לא מלא לעולמים ותדיר קורא כמו שאמר הנביא ישעיהו: "הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד" מי אלו? אני מגיד כולם בשמות, ואין תשוקה וכיסוף לזה האוצר, אלא להריק בו נשמות תדיר, כמו שגיהינום אין לו תשוקה וכיסוף אלא לקבל נשמות להיטהר שם, וכל יום קורא: ה ב ה ב, אלא אשרוף אשרוף.

ואתו אוצר נוטל כל נשמות אלו, עד שמלביש אותן ויורדות לזה העולם, ומתוך חטא אדם הראשון שממשיך צד רע לעולם, צריכים להלביש אלו נשמות בלבוש זה, שהרי לבוש אחר רצה הקדוש ברוך הוא להלביש לאלו נשמות.

והיה אומר אותו ספר עד שיתוקו. ועוד ראיתי מכאן ולהלאה אותיות מחוקות שלא ניכרות, ואחר כך ראיתי אותן בחלום. ואמרו לי שתוק, ולא תגלה אלא לסלע החזק וכך עשיתי. ומצאתי בו שבגדים של לבוש אחר עתיד הקדוש ברוך הוא להלביש את אלו הנשמות לעתיד לבוא, אם כן מתים שחיו על ידי יחזקאל, מה טעם לא עשה להם אותו לבוש, אלא מפני שלא הגיע הזמן להעביר בעולם אותו אוויר טהור שעושה לבושים, ומשום כך לא הלביש אותם אלא כמו שהיו, וכך יהיה לתחיית המתים, רק שאותה זוהמה שמקודם לא נמצאת שם כאשר יוצא הבן אדם מן העולם הזה, כולם בין צדיקים בין חסידים ותמימים וחטאים ורשעים, כולם עוברים בדרך זו לראות את האדם הראשון את בני העולם, ומשם לוקחים דרך הן לגן עדן הן לגיהינום.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

כל אלו שדרכם לגן עדן, מתקרבים אצל חומות ששם, אז יוצא ממונה אחד ומעורר לפנייהם וקורא ואומר: זכאים אתם הצדיקים בעולמות כולם, ואותו ממונה (יעזר"אל שמו) מלמד להם הדרך, והולכים לפניו עד שער אחד של גיהינום, ואותו ממונה קורא בכוח ואמר: צננו העשן, צננו הדלקה, ובאותה שעה במהירות מצננים אותה, ונכנסים כולם וטובלים ועוברים, וכל אלו רשעים נמסרים בידי המלאך (דומ"ה) ונכנסים בגיהינום, וכל אלו צדיקים לא נמסרים בידי אלא בידי זה הממונה, ואחר שטובלים ועוברים, אותו ממונה הולך לפנייהם עד שמגיעים לחומת גן העדן, ואותו ממונה קורא על הפתח כמו שאמר הנביא ישעיהו: "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים", ואז פותחים הפתח ומכניסים אותם, וכן כל פתח, כיון שנכנסו לתוך מקום הצדיקים, צדיקים אחרים עומדים, כמה שמחה על שמחה על הצדיקים, וכל בני הישיבה שמחים.

לסוף שלושה ימים שנמסרים בהיכלות ידועים, יוצאים ואווירתם נושבים, ומתלבשים כולם בדיוקנם. מכאן ולהלאה יורשים נחלה ירושה כמו שראוי לכל אחד ואחד. המראה שנראה בגן העדן ממראה כבוד הדיוקן של כל הדיוקנים, וגוון של כל הגוונים, שהמלך הקדוש לא מתגלה בהיכל ולא במקום אחד, אלא נפתח רקיע מרוקם על גבי הגן לארבעה צדדים, ומתמלא מזיו הכבוד הקדוש ונראה שם, ונהנים כל הצדיקים.

מי ראה שמחה וכיסוף של אותו נועם של הקדוש ברוך הוא? עד כאן היה לו רשות לראות באותו הספר המדהים. עד שסבבתי לראות יותר באותו ספר, פתאום פרח מן ידי ולא ראיתי אותו יותר את הספר, נשארתי עצוב ובכיתי, וישנתי שם באותה מערה וראיתי את אותו שלובש מדים, אמר לי רבי למה לך לבכות? ולא תתעצב ממה שהיה שאותו ספר, פרח אצלו ונטלו, ועד שלא יצא מזה העולם גנז אותו באותה מערה של המדבר הזה, ועכשיו שהיה מתגלה לחיים כאן, פרח באוויר ונטלו, מכאן ולהלאה לך לך לדרכך. ומאותו יום ועד עכשיו לא התגלה לי, ולא זכיתי לשמוע ממי היה, ובכל זמן שאני זוכר אני נשאר עצוב. אמר רבי אלעזר: אולי הקדוש ברוך רוצה בכבודו שלא רוצה שיתגלה בעולם. בעוד היו יושבים ועמלים בדברים אחרים עליונים ויקרים, האיר היום קמו והלכו. אמר רבי אלעזר: עכשיו עת רצון מלפני המלך הקדוש, נאמר דברי התורה ונתעסק בה ונשתתף עם השכינה, פתח ואמר: "ה' בוקר תשמע קולי בוקר אערך לך ואצפה".

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

רבי יוסף חיים - הבן איש חי אביו: ר' אליהו. בנו: ר' יעקב. אחיו:
ר' יחזקאל, ר' משה, ר' ניסים. סבא: ר' משה (מצד אביו). דודו: ר' עבדאללה
בן רבי משה חיים. מוריו: ר' דוד חי בן מאיר (אחי אמו), ר' עבדאללה
[עובדיה] סומך (חותנו). תלמידו: ר' בן ציון חזן.

ר' יעקב אבוחצירה הודיע לר' אליהו כי הבן שייולד לו בעוד כשנה יאיר את העולם בתורתו. בכ"ז מנחם אב שנת ה'תקצ"ד נולד בעיר בגדד ר' יוסף חיים ומילדותו מיעט בשינה ואכילה ועסק בתורה. בשנת ה'תר"ח בהיותו בגיל 15 החל ללמוד תורה מפי רבו הגאון ר' עבדאללה סומך בבית המדרש הגדול הנקרא "בית זילכה". לאחר שמילא כרסו בש"ס ופוסקים פרש לחדרו, נחבא אל ספריית אבותיו ושקד על התורה ועל העבודה יומם ולילה. בגיל 18 נכנס לחופה.

בשנות העשרים לחייו ביום ז' באלול ה'תרי"ט הסתלק אביו ובעת ההספד שנשא על אביו הכתירוהו כריש גלותא לכל יהודי בבל. למרות שלא כיהן בשום תפקיד של רבנות הוכר כמנהיגה של יהדות בבל וכסמכות עליונה בקרב יהדות המזרח. בשבת, לאחר חצות היום כולם הגיעו לבית הכנסת הגדול לשמוע את דרשתו על פרשת השבוע. הדרשה ארכה כשלוש שעות רצופות וכולם שתו בצמא את דבריו שהתאימו לכל האנשים מהפשוט עד החכם ביותר, על התיבה שעליה עמד ר' יוסף חיים בשעת הדרשה, ישבו מסביב לרגליו ילדים קטנים במשך כל השלוש שעות בשקט ובדממה מרותקים למוצא פיו. ר' יוסף חיים היה מקשר את נושאי פרשת השבוע עם נושאי הלכה כפי שהועלו אח"כ בספרו "בן איש חי". כאשר ר' יוסף חיים היה נכנס לבית הכנסת, ר' עבדאללה סומך (מורו) היה קם מלפניו מלוא קומתו, כל הקהל היו נבהלים לראות כי רבו קם מלפניו ואז ידעו את מעלתו. בשנת ה'תרכ"ט ביקר בארץ ישראל ובהיותו בציון שר הצבא של שלמה המלך הבין כי שורש נשמתו קשור בנשמת בניהו בן יהוידע.

המשך בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לח"כ גדעון עזרא בן פנינה

והעולם לא נברא אלא בשביל ישראל

מה ראה הקדוש ברוך הוא להוריד את ישראל למצרים בגלות? לגלות למה? ולמה דווקא למצרים... כעין זה עשה הקדוש ברוך הוא בארץ. וזרק עמים לכל צד, ומינה עליהם ממונים, כמו שכתוב: "אשר חלק ה' אלוקיך אותם לכל העמים". והקדוש ברוך הוא לקח לחלקו את כנסת ישראל, כמו שכתוב בתורה: "כי זולק ה' עמו יעקב זבל זולתו".

בעשרה מאמרות נברא העולם. וכשתסתכל, הם רק שלושה, שהעולם נברא בהם: בחוכמה, בתבונה ודעת. והעולם לא נברא אלא בשביל ישראל. וכשרצה הקדוש ברוך הוא לקיים את העולם, עשה לאברהם בחוכמה, ליצחק בתבונה, ליעקב בדעת, שבזה נקרא: חסד גבורה ותפארת, שהם אברהם יצחק ויעקב. ובאותה שעה נשתכלל כל העולם. וכשנולדו ליעקב י"ב שבטים, נשתכלל הכל בעולם הזה, כעין של מעלת האצילות.

כשראה הקדוש ברוך הוא את השמחה הגדולה בעולם הזה, כשנשתכלל כעין של מעלה, אמר: פן חס ושלוש יתערבו י"ב השבטים בשאר העמים, ויישאר פגם בכל העולמות. מה עשה הקדוש ברוך הוא? טלטל את כולם מכאן לכאן, עד שירדו למצרים לשבת בדירותיהם בתוך עם קשה עורף, המבזים מנהגיהם, ומבזים אותם מלהתחתן בהם, ומלהתערב עימם, וחשבו אותם לעבדים. הזכרים מאסו בהם והנקבות מאסו בהם, עד שנשתכלל הכל בזרע קדוש בלי תערובת עם נכר..

ובינתיים נשלם עוונם של העמים, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה: "כי לא שלם עוון האמורי עד הנה". וכאשר יצאו, יצאו צדיקים קדושים.. כמו שכתוב בתורה הקדושה: "שבטי יה עדות לישראל".

ובזה מיושבות ב' השאלות ששאל: למה נגלו עם ישראל? ולמה למצרים דווקא? כי מפחד שלא יתערבו השבטים בשאר האומות, שהיו מוקירים את ישראל, הגלה אותם למצרים, שהיו בעלי גאווה ומבזים ומואסים בישראל. והיו שם עד ששלם עוון האמורי, ובאו לארצם הם שאין עוד פחד מפני תערובת משאר העמים.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

ז' אלול עירק אביו: ר' עבדאלה. אשתו: הרבנית עמאם.
 בניו: ר' אברהם, ר' יצחק ור' ציון מאיר. בתו: הרבנית פרחא.
 סבא: ר' יעקב (מצד אביו).

רוב שעות היממה העביר עם חבריו ותלמידיו בבית המדרש, התרחק מעמדות מרכזיות, התנזר מהנאות עולם הזה, חי בדוחק רב וסיגף עצמו. חינך את בניו לצניעות ומתינות, מעולם לא הגביה קולו והליכתו הייתה בנחת, אפילו את דלת ביתו היה סוגר בשקט להפליא. את חידושיו הרבים שכתב הניח באוצר הספרים של בית המדרש על מנת שהתלמידים יוכלו לעיין בהם.

גדולי הדור ובראשם ר' יוסף חיים הפצירו בו להתמנות כדיין אך מרוב ענוותנותו סירב ואמר: 'איך אשב בבית דין, ישנם גדולים הראויים לכך יותר ממני ועוד שמא אטעה ח"ו באיזה פסק דין'. ר' עבדאלה סומך מינהו כראש ישיבה במדרש בית זילכה בה נשאר כל ימי חייו. מרוב חריפותו בלימוד והיות ולרוב היה קולע לדבריו של ר' משה שיף, כינוהו "המהרם שיף" שלנו. כאשר ראשי הקהילה ביקשו להוסיף על משכורתו, סירב לקבל את התוספת בטענה כי די לו לפרנסתו ואינו רוצה ליהנות יותר מכספי ההקדש שמא אין מגיע לו יותר. אשתו (שהייתה בת דודו) נהגה עד השבוע האחרון לחייה לבשל בעצמה את מאכלי השבת לכל בני המשפחה, גם את התבלינים ומרכיבי המאכל השונים כתשה במו ידיה בכדי להזיע לכבוד שבת קודש [הסתלקה בשנת ה'תרפ"ג בהגיעה לגיל למעלה מתשעים שנה].

ר' יחזקאל הסתלק בשנת ה'תרס"ו ובהלווייתו הספידו ר' יוסף חיים למעלה משעתיים הספד שהיה מורכב מארבעת חלקי הפרד"ס.

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: רינה בובליל בת נסריה

ואותו כוכב יעשה עימהם מלחמה בלפידי אש הלוהטים ומנצנצים לכל צד, ומכה בהם עד שבולע אותם בכל ערב וערב. וביום חוזר ומוציא אותם. והם עושים מלחמה לעיני כל העולם. בכל יום ויום עד שבעים יום. ואז יתגנז הכוכב ההוא ויתגנז המשיח, עד שנים עשר חודשים. ויחזור עמוד האש כמקודם, ובו יתגנז המשיח, והעמוד ההוא אינו נראה יותר... לאחר י"ב חודשים יעלו את המשיח לתוך העמוד ההוא אל הרקיע, ושם יקבל תוקף ועטרת המלכות. וכשיורד לארץ, יתראה שוב אותו עמוד האש, כמקודם לכן, לעיני כל העולם. ואחר כך יתגלה המשיח. ויקבצו אליו עמים רבים, ויעשה מלחמות בכל העולם. ובזמן ההוא יתעורר הקדוש ברוך הוא בגבורתו על כל עמי העולם, ומלך המשיח יהיה נודע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר יחד, לעשות עימו מלחמה. וכמה מפריצי ישראל יתהפכו לחזור אל הגויים, ויבואו עימהם לעשות מלחמה על מלך המשיח. ואז יחשך כל העולם חמישה עשר יום. ורבים מעם ישראל ימותו בחושך הזה. כמו שכתוב בתורה: "הֲיָהּ הַזְּוִיִּךְ יִכְסֶה אֶרֶץ".

וכמו שכתוב בתורתנו הקדושה: "כִּי יִקְרָא כֵן צִיפּוֹר לַפְּנִיךְ". מקרא הזה הוא אחד ממצוות התורה הגנוזים, ויש בו כל הסודות התורה הגנוזים, בשלושים ושניים שבילים של התורה.

בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות וניסים אחרים יתעוררו בעולם. בגן עדן התחתון יש מקום אחד גנוז ונעלם, שלא נודע. והוא מרוקם בכמה גוונים. ובו גנוזים אלף היכלות, ואין מי שיכנס בהם, מלבד המשיח, העומד תמיד בגן עדן...

וכל הגן מסובב ממרכבות רבות של הצדיקים, ומשיח עומד עליהם, ועל כמה צבאות ומחנות של נשמות הצדיקים אשר שם. ובראשי חודשים וימים טובים ובשבתות נכנס המשיח במקום ההוא, שבו גנוזים אלף היכלות, להשתעשע בכל ההיכלות האלו.

לפני ולפנים מכל אלו, אלף היכלות הגנוזים, יש מקום אחד וגנוז, שאינו נודע כלל. ונקרא עדן. ואין מי שיכול להשיג אותו. **המשך מדהים. "הזוהר הקדוש"** המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

המצווה הראשונה היא להכיר את ה'

כתוב בתורתנו הקדושה בפרשת וארא: "לכן אמור לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחנות סבלות מצרים והצלת אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים". רבי יהודה אמר: שכתוב והוצאתי אתכם סבלות מצרים בתחילה. ואחר כך והצלת אתכם מעבודתם, ואחר כך וגאלתי אתכם. היה לו לומר תחילה וגאלתי אתכם, ואחר כך והוצאתי אתכם, אלא שעיקר הכל מזכיר תחילה, שרצה הקדוש ברוך הוא לבשר להם בשבח של הכל בתחילה.

אמר רבי יוסי: והרי שבח של הכל הוא ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים, וזה נאמר אחר כך..ועוד אמר בזמן ההוא לא היה להם שבח על היציאה. שחשבו שלא יצאו מעבודתם לעולם. לפי שראו שם שכל האסורים והעבדים שהיו ביניהם היו מושרים להם בקשר לכשפים. ואין יכולים לצאת מהם לעולם.

ולפיכך מה שהיה חביב עליהם מהכול נתבשרו בזה תחילה. ואם תאמר אף על פי שיצאו. הרי אפשר שיכנו חיילותם אחריהם להרע להם? ועל זה כתוב: "והצלת אתכם מעבודתם". וכי תאמר הרי יצאו וינצלו ולא תהיה להם גאולה? וזה תלמוד לומר: "וגאלתי אתכם בזרוע נטויה". ואם תאמר אפשר שלא יקבלם לעם? ועל זה כתוב: "ולקחתי אוזכם לי לעם" ואם תאמר כשיקבלם לא יביאם לארץ? ועל זה כתוב: "והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב".

ועוד כתוב בפרשת וארא: "ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוקים וידעתם כי אני ה' אלוהיכם המוציא אתכם מתחנות סבלות מצרים". מצווה זו ראשונה לכל המצוות. התחלת הראשונה מכל המצוות לדעת את הקדוש ברוך בכלל. מהו בכלל? לדעת שיש מושל עליון שהוא ריבון עולם, וברא את כל העולמות, שמים וארץ וכל צבאם..וזה הוא בכלל. וסוף של הכל בפרט, לדעת אותו בפרט, וכלל ופרט שזה ראש וסוף.

האדם בעולם הזה הוא כלל ופרט, תיקון עולם הזה הוא כלל ופרט, ולפיכך ראשית הכל לדעת שיש מושל ודיין על העולם, והוא ריבון כל העולמים. והוא ברא את האדם מעפר, ונפח באפיו נשמת חיים, וזה הוא בדרך כלל. וכאשר יצאו ישראל ממצרים לא היו יודעים את הקדוש ברוך הוא, וכיון שבא משה אצלם, וזו המצווה הראשונה שמשה לימד אותם, להכיר את הקדוש ברוך הוא, ועל זה נאמר: "וידעתם כי אני ה' אלוהיכם המוציא אתכם מתחנות סבלות מצרים". ולולא המצווה הזאת לא היו ישראל מאמינים בכל אותן הניסים והגבורות שעשה להם במצרים.

"הזהר הקדוש"



יום השנה לעילוי נשמת



פרידה קלפפיש בת לייב ז"ל

במה ניחם ירמיהו את האומללים? במילים טובות, מילים חמות, הודיע יריהו לגולים שהגלות הזו איננה עתידה לחלוף תוך זמן קצר. בנו בתים וניטעו גינות, אמר להם הנביא, כי תשבו בגלות זמן מה. ואולם הזמן הזה איננו ארוך ביותר, ועל כן צורך להתבסס בארץ הזרה מעבר לבנין בתים ונטיעת גינות, כי כעבור שבעים שנה יושם הקץ לגלות הזו.

אל לכם להשתלב יותר מדי בחיי הארץ הזו, הדריך אותם ירמיהו, אלא בנו את בתיכם, התפללו לשלומה של המלכות שבתוכה אתם חיים, ועת הגאולה יגיע. בתום שבעים שנה כבר יהיו הגולים האלו מטוהרים ומזוככים מן החטא, ותגיע עת רצון. כאשר יקראו ישראל אל אביהם שבשמים ישמע ה' לתפילתם. והם ישובו אל ארץ הקודש ובית המקדש ישוב ויבנה על מכונו. והכל יודעים שכך ארע: כעבור 70 שנה באו מלכי מדי והורידו את מלכות בבל מגדולתה. כורש, מלך פרס, קרא ליהודים לקום, ולעלות לארצם ולהים את ביתם, והדברים הלא הם כתובים בדברי ימי ישראל ובספרי הנביאים.

ירמיהו חזר אל דלת העם שנשארה בארץ ישראל, להיות להם אב ומורה דרך. על האנשים האלו הופקד, להנהיגם גדליהו בן אחיקם. גדליהו היה איש צדיק, הוא בין המעטים שהאזינו לנבואותיו והאמינו בהן. הוא מסר עצמו לידי הכשדים כפי שיעץ ירמיהו לכולם לעשות, ונשאר בחיים, עתה מנו אותו הבבלים על היהודים שנותרו לחיות בארץ.

כאות הוקרה העניקו הכשדים לגדליהו בית מפואר, אך הוא לא ניצל את זכויותיו היתר שלו אלא בחר לשבת בין עניי העם ולחיות את חייו כמותם. מפה לאוזן עברה השמועה, אמר המספר: "מלך בבל בעצמו מינה את גדליהו" ואפילו נשים וטף חוסים אצלו. וכבר נמצא גם מי שפירש: מסתבר שאין מלך בבל רוצה שהארץ תהיה ריקה ושוממה... בארץ ריקה, ידוע לנו שמתרבות חיות הטרף.. אם כך ואם כך באו רבים להסתפח על עדתו של גדליהו, היו בהם שרי חיל שנמלטו מפני הבבלים והם נחבאו בשדות. רובם היו אנשים שרצו לחיות חיים צנועים ושקטים בארץ.

המשד בשבע הבא



לעילוי נשמת:



חדווה אינגר בת עאידה ז"ל

דבר אחד ברור כבר מלכתחילה: הסופר התנ"כי רוחש כלפי מנשה שנאה עזה. מנשה חטא אינספור חטאים, כולם חמורים ובלתי נסלחים מבחינת הסופר המקראי: הוא פעל בניגוד לדרכי אביו, החזיר את הפולחן האלילי ואפילו החדיר אותו אל בית המקדש עצמו. כמו כן מואשם מנשה בכך ששפך "דם נקיים", כלומר הביא למותם של חפים מפשע. מבחינת הסופר אין מלך גרוע ממנשה וההוכחה לכך היא ביחסו לו את קריסתה של ממלכת יהודה כולה. במלים אחרות, על אף שהממלכה, לרבות ירושלים ובית המקדש, נחרבו כחמישים ושבע שנים לאחר מות מנשה, מטיל עליו הסופר התנ"כי את האחריות המוחלטת לשואה הזאת. כדי לקבל את הפרופורציה הנכונה, כדאי לדמיין מצב בו מדינת ישראל נחרבת היום ואת האשמה בעניין זה מטיל ההיסטוריון על חיים וייצמן, לדעתי, לפחות, יותר מאשר יש כאן היגיון היסטוריוגרפי הפסוקים הללו הם אות ועדות לחיסול חשבונות פוליטי. הנחת המוצא שלי היא שמאחורי פעולותיהם של שליטים קיים היגיון כלשהו המוסבר על ידי נסיבות שרירותיות שאליהן נקלעים אותם שליטים, לעתים גם בעל כורחם. כדי לבדוק מדוע נהג מנשה כפי שנהג, ואם הייתה פעילותו לרועץ ליהודה או לעזר לה, רצוי לבחון את מצב העניינים בתקופה בה שימש כמלכה של המדינה הקטנה הזו. בימי מלכות מנשה שבה מטוטלת ההתפתחות המדינית והרוחנית ביהודה ונטתה לצדה של אשור. כשעלה הנער בן ה-12 לשלטון. הייתה בידי ממלכה שניזוקה קשות בפלישה האשורית האחרונה, אך יסודותיה היו עדיין יציבים והיא אף נהנתה ממידה רבה של עצמאות מדינית ומתחושת גאווה לאומית בעקבות סיומה המוצלח של המלחמה האחרונה שנחריב מלך אשור נאלץ לסגת מהמצור שהטיל על ירושלים לאחר שמגיפה קשה פרצה בין חייליו וכילתה חלק ניכר מצבאו). כל אלה הקלו ואף החישו את התאוששות הארץ בעשרים שנות הפוגה שניתנו לה. על עמדותיו הפוליטיות של מנשה בימי בחרותו אין אנו יודעים דבר, אך נראה כי שלא כאביו, הוא נמנע מטיפוח המסורת הלאומית. הוא דמה יותר דווקא לסבו, אחז: ליבו היה פתוח ל"תרבות העולם", שהייתה מיוצגת באותה התקופה בידי אשור, ומתו כך הראה כבר מלכתחילה נטייה לשכך את הסכסוך עם המעצמה האדירה, שהגיע לשיאו בימי חזקיהו, על ידי התפשרות מדינית, כלכלית ותרבותית.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לשערי זוג מהרה: לדוד בן אלברט
 ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ואני ערל שפתיים

כתוב תורתנו בפרשת וארא: "וידבר משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים". אמר רבי שמעון בר יוחאי: מהו "ואני ערל שפתיים"? והרי בתחילה כתוב: "לא איש דברים אנכי". "כי כבוד פה וכבוד לשון אנכי". והקדוש ברוך הוא השיבו: "מי שם פה לאדם"? ועוד אמר הקדוש ברוך הוא למשה: "ואנכי אהיה עם פוך". התעלה על דעתך שלא היה כן. ועתה אמר אני ערל שפתיים. אם כן איה דבר ההוא שהבטיח לו הקדוש ברוך הוא בתחילה, אלא סוד הוא.

משה מבחינת קול, ובחינת הדיבור שהוא דיבור שלו היה בגלות, והוא היה ערל שפתיים מלפרש הדיבור. ובשביל זה אמר: "ואיך ישמעני פרעה". בעת שהדיבור שלי הוא בגלות שלו, שהרי אין לי דיבור, הלא אני רק בבחינת קול. והדיבור שלי חסר, כי הוא בהגלות, ועל כן שיתף הקדוש ברוך הוא לאהרן עימו.

בוא וראה, כל זמן שהדיבור היה בהגלות נסתלק הקול ממנו והדבור היה אטום בלי קול. כאשר בא משה בא הקול, ומשה היה קול בלי דיבור. לפי שהדיבור היה בהגלות, וכל זמן שהדיבור היה בגלות הלך משה בקול בלי דיבור, כך הלך עד שקרבו להר סיני וניתנה התורה. ובזמן ההוא נתחבר הקול עם הדיבור, ואז היה מדבר הדבור, וזה מה שכתוב בתורתנו הקדושה: "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה".

ואז נמצא משה שלם בדיבור כראוי, הקול והדיבור היו ביחד בשלמות. ועל כן התרעם משה שהדיבור נגרע ממנו מלבד בזמן ההוא שהיה הדיבור מדבר להתרעם עליו. ובזמן שהיה כתוב בפרשה: "ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך". מייד וידבר אלוקים אל משה.

בוא וראה, שכך התחיל הדיבור לדבר ונפסק, לפי שעוד לא הגיע הזמן, וזה מה שכחוב: "וידבר אלוקים". ונפסק והשלים הקול את האמירה, וזה מה שכתוב: "ויאמר אלי אני ה'", לפי שהדיבור היה בגלות ולא הגיע הזמן שידבר. לפיכך לא היה משה שלם בדיבור בתחילה, שהוא היה בבחינת קול ובא בשביל הדיבור להוציא מן הגלות. כיוון שיצא מן הגלות ונתחברו קול ודיבור ביחד בהר סיני. נשתלם משה ונרפא, ונמצאו אז הקול והדיבור ביחד בשלמות.

בוא וראה, כל הימים שהיה משה במצרים וביקש להוציא הדיבור מן הגלות, לא היה הדיבור מדבר דבר, כיוון שיצא מן הגלות ונתחבר הקול בדיבור. זה הכח שנקרא דיבור היה מנהיג ומנהל לישראל, אבל לא דיבר עד שקרבו להר סיני, ופתח לדבר בהתורה, שכך ראוי להיות. ואם תשאל הרי כתוב: "כי אמר אלוקים פן ינזום העם", לא כתוב אלא כי אמר שהוא רצון הלב בלחש.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה
"למוניות ישיר" מקבוצת בובליל
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

הנשמה היא כוח ממשי לא מתחלק, והיא מחיה ומפעילה את כל איברי הגוף, ואף הנשמה היא כוח אחד. בהיותה מפעילה את העיניים התוצאה היא ראייה, הסתכלות וכיוצא באלה. כאשר אותו כוח רוחני (הנשמה) מפעיל את האוזניים, התוצאה שמיעה, האזנה וכיוצא באלה. ועוד דוגמה אחרת: זרם החשמל היוצא ממור אחד מפעיל את המזגן והתוצאה היא הפקת אויר קר, וכאשר אותו זרם חשמלי מפעיל את תנור החימום, התוצאה היא אוויר חם, הכיצד? הסיבה היא פשוטה, זרם החשמל שווה אך הכלים המופעלים על ידיו שונים.

הוא הדין בגופנו. הנשמה היא כוח רוחני אחד, אך כאשר כוח זה מפעיל את העין התוצאה היא ראייה וכן בשאר האיברים. ובנמשל כוח האין סוף הוא אחדות מוחלטת, שלמות אבסולוטית ואין לייחס לבורא יתברך כעס או חמלה וכיוצא באלה שכן בכך נפר את האחדות. אלא הספירות הן הכלים והבורא פועל דרך הכלים הללו, כלומר דרך הספירות. כאשר הבורא יתברך רוצה לפעול בחסד הוא משלח את אורו-רצונו דרך ספירת החסד והתוצאה פעולה זו היא מה שאנו מכירים ומגדירים כחסד.

הספירות הן פעולות הבורא בכך, שהספירות מקבלות לתוכן את עצמות אור האין סוף, את עצמות רצון הבורא יתברך והספירות פועלות לפי התכונות והאיכויות, שהבורא יתברך קבע בהן.

כדי שלא נערב מין בשאינו מינו, נחזור ונזכור, שאנו מדברים בשורשים הרוחניים של המציאות, במהות המציאות ולא במציאות הגשמית. המציאות הגשמית היא התולדה של השורשים האלה, אך בשלב זה אנו עוסקים בשלב של מחשבת הבריאה, כלומר ברקע של אותה מציאות המוכרת לנו.

להלן נמשיך ונגדיר את הספירות מנקודות ראות נוספות: הספירות הן כלל התארים של הבורא יתברך, הספירות הן התפשטות הקדושה והזיו העליון, הספירות הן "מודל" לתהליך התהוות כל המציאות, הספירות הן כלל הנהגת העולמות כולם.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל

התנינים של אהרן ופרעה

כתוב בתורתנו הקדושה בפרשת וארא: "ואמרת אל אהרן קוּז את מטְךְ והשְׁלַךְ לִפְנֵי פְרַעֲהוּ". מפני מה מטה אהרן ולא מטה משה? אלא זה משה הוא קדוש יותר, שנחקק עליו בגן העליון השם הקדוש, ולא רצה הקדוש ברוך הוא לטמא אותו באותו המטות של המכשפים. ולא עוד אלא להכניע לכל אותן הכוחות הבאים מצד השמאל, לפי שאהרן בא מן הימין. ושמאל נכנע על ידי הימין. רבי היא שאל לרבי יוסי: הלא גלוי וידוע היה לפני הקדוש ברוך הוא שהם מכשפים ויכולים לעשות תנינים, מה זאת גבורה לעשות לפני פרעה תנין? אלא לפי שמשם היא התחלת ממשלתו, ומהתחלת ממשלתו התחיל להלקות, ואז שמחו כל המכשפים.

שהרי התחלת החוכמה של הניחוש שלהם כך היה מיד חזר אותו התנין של אהרן לעץ יבש ובלע אותם. ועל כן תמהו והכירו שממשלה עליונה יש בארץ. שהם חשבו שאין מלבדם בעולם שלמטה איזה מושל שיוכל לעשות דבר. ואז ויבלע מטה אהרן. מטה אהרן דווקא, שנהפך לעץ ובלע אותם. ועל כן עשה אהרן שני אותות אחד למעלה ואחד למטה. אחד למעלה זה תנין העליון המושל על אותן שלהם. ואחד למטה, ששלט העץ על התנינים שלהם.

ופרעה היה חכם יותר מכל מכשפיו, והבין שיש מושל עליון השולט על הארץ, מושל למעלה ומושל למטה. אמר רבי יוסי: אפשר תאמר שהמכשפים כל מה שעשו לא היה אלא למראית העין, שנדמה כן ולא יותר. על זה משמיענו ויהיו דווקא, כמו שכתוב: "ויהיו לתנינים". ועוד אמר רבי יוסי: אפילו אותן התנינים שלהם נהפכו להיות עצים, ומטה אהרן בלע אותם..

אמר רבי חייא: בוא וראה, מטה אהרן שהוא עץ יבש, הקדוש ברוך הוא עשה בו התחלת המופתים, ושתי שליחית בו נעשו, אחד שהוא עץ יבש ובלע לאותן תנינים שלהם, ואחד שהרי לשעה קטנה נהפך להיות ברוח חיים ונעשה בריה. אמר רבי אלעזר: תיפח רוחם של אותן האומרים שאין עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים. שאי אפשר להעשות מהם בריה חדשה, והקדוש ברוך הוא לשעה טנה הפך בהם רוחות ונשמות קדושות, ושמרו מצוות התורה ועסקו בתורה יומם ולילה, והקדוש ברוך הוא טמנם בעפר, ואחר כך בזמן שתבוא שמחה על העולם.

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... מהרב אריה א. ברדה לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה, ולשערי תשובה... ועוד עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

להזמנות: טל. 054-4577956

קפיצה אלפיים ק"מ ברגע

פתח ואמר מתוך מגילת קהלת: "יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו'". בוא ראה, שמעשה היה בנן אדם אחד מאלו בעלי קביים, שהיה הולך בדרך, פגש בשני חכמים אדוני הדור בעלי חוכמת התורה. אמר להם, שלום עליכם חכמים, שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור. לאיזה מקום אתם הולכים? אמרו לו, למקום פלוני. וערב שבת היה. אמר להם אני הולך שם, אלך ואכין לכם מקום בית מושבכם אם אתם רוצים. אמרו לו, והרי אנחנו עם סוסים ואתה בלי רגליים, איך יתכן להיות זה? אמר להם, אף על פי שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חיגר בלי רגליים, אם אתם רוצים אני אקדים להכין להם שבת. תמהו....

בינתיים החזירו ראשם אצלו וראו אותו שהיה רץ כשרביט של כוכב. עשה להם קפיצה ומצאו עצמם בפי מערה כהרף עין. אמר להם שם של ארבעים ושניים אותיות, והקפיץ אותם חמש מאות פרסאות(כ-2000 ק"מ) ברגע אחד ומצאו את עצמם במערה.

אמר להם, חכמים היכנסו. נכנסו אחריו מערה בתוך מערה, עד שנכנסו לפרדס אחד. והיה שם אותו בעל קביים מתפשט מאותו גוף, והיה מתלבש בגוף אחר, שפניו היו מאירים כשמש, והיה יושב על כסא מלכות, ושלוש מאות תלמידיו תחת הכסא לרגליו. והיו קוראים הבל הבלים אמר קהלת. והיו קוראים זה הפסוק פעמים בלי חשבון. אמרו להם אלו החכמים אדוני הדור, מה זה, וכי אין פסוק אחר במגילת קהלת? מייד קם אותו בעל הקביים שהיה יושב על הכסא, ואחז בידיהם והכניס אותם לשבעה היכלות, ובכל היכל והיכל היה כתוב: "הבל הבלים". ובהיכל השביעי היה נשר ועטרה בפיו, ודמות יונה באותה עטרה, והיה כתוב בעטרה, כל מי שלא יודע באלו הבלים ובסוד שלהם, עליו נאמר בתורה: "וזהו הקרב יומת", מיד חזרו הם לאחור. אמר להם אותו בעל קביים, אתם חכמים אדוני הדור, שהלכתי אחריכם עד עתה לדעת את חוכמתכם, ובודאי אין אתם חכמים. שודאי בזה הפסוק עשיתי את כל הבניין הזה, ובו הייתי טס העולם בטיסה אחת, ופעם בשתיים, ופעם בשלוש, ופעם בארבע, ופעם בחמש, ופעם בשש, ופעם בשבע. ואנחנו בזו הארץ, אנחנו כולם הולכים בעלי קביים. וזה הפסוק ירשתי מאבא, ואבא מאביו, עד הדורות כולם, נתן להם ממון רב ושם אותם במקומם כהרף עין.

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

התורה כולה מאבנים מרגליות יקרות

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ויצג את המקלות אשר פיצל ברה"טים בשקתות המים וגו'". פתח רבי אלעזר ואמר פסוק מדברי שלמה המלך מספר משלי: "אם חכמת, חכמת לך ולצת לבדך תשא". אם חכמת, חכמת לך. בוא ראה, אוי לאלו רשעי העולם שלא יודעים ולא שמים לב בדברי התורה. וכאשר הם שמים לב בה, מפני שאין להם תבונה. דברי התורה דומים בעיניהם כאילו כולם דברים ריקים, ואין בהם תועלת. והכל מפני שהם ריקנים מדעת ותבונה, שהרי כל דברי התורה כולם דברים עליונים ויקרים, וכל מילה ומילה שכתב שלמה המלך בספר משלי: "יקרה היא מפנינים וכל חפצך לא ישוו בה" והכוונה לתורה הקדושה.

וכל אותם טיפשים אטומי הלב, כאשר רואים דברי התורה, לא די להם שלא יודעים, אלא שהם אומרים שהם דברים פגומים, דברים שאין בהם תועלת. אוי להם כאשר יתבע מהם הקדוש ברוך הוא עלבון התורה, ויענשו עונש של המורדים בקדוש ברוך הוא.

מה כתוב בתורה, כי לא דבר ריק הוא ממכם, ואם הוא ריק, ממכם הוא. שהרי התורה כולה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות, מכל טובות העולם, וזה מה שאמר שלמה המלך: "יקרה היא מפנינים וכל חפצך לא ישוו בה". ואיך יאמרו שהיא ריקנית.

ושלמה המלך אמר: "אם חכמת, חכמת לך", שכאשר יתחכם בן אדם בתורה התועלת שלו היא, שהרי בתורה לא יכול להוסיף אפילו אות אחת. "ולצת לבדך תשא", שהרי התורה לא יגרע משבחה כלום, הליצנות שלו היא, ונשאר בו להאביד אותו מזה העולם ומהעולם הבא.

בוא ראה, כאשר אותיות עליונות מתחברות כולן בזו הדרגה, הסוף של כל דרגות קדושות עליונות, ומתמלאת מהם ומתברכת מהעולם העליון, אז זו הדרגה עומדת להשקות לכל העדרים כל אחד ואחד כפי שראוי לו, וכל אחד ואחד מושקה מן דין ורחמים.

בוא ראה, מה כתוב בתורה: "ויצג את המקלות אשר פיצל ברה"טים וגו'", שיעקב רצה לתן תפילה של ערבית, ולהאיר ללבנה ולהשקות ולברך אותה מכל הצדדים, שכתוב: "ויצג את המקלות", אלו דינים וגבורות שיוצאים מגבורה שלמעלה. **"הזהר הקדוש"**

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

**כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:**



הרב: אריה א. ברדה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)

B.ARYE@NETO.NET.il טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית.

0544-577956

תורת הזוהר הקדוש בלשון הקודש שמעו ותחי נפשכם!

לימוד וסיום את כל "הזוהר הקדוש" בשלוש שנים!!!
היום אם בקולו תשמעו, ובזוהר תקראו, את המשיח תראו.
בשעה טובה ומוצלחת הגענו לפרויקט חדש לתכנית העולמית של לימוד וסיום
זוהר הקדוש בלשון הקודש בשלוש שנים בשמיעת סידרת דיסקים, בלשון קלה
ונעימה.

הסדרה מחולקת לשבעים ושניים דיסקים, כל שיעור באורך 25 דקות, כל דיסק
יכיל 15 שיעורים שהם מעל שש שעות – כל חודש יצאו בעז"ה 2 דיסקים – ובסך
הכל 1062 שיעורים. בכך יהיה ניתן בקלות לשמוע ולסיים כל הזוהר הקדוש אף
בדרכים.

התכנית מתנהלת ע"י מפעל הזוהר העולמי, מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גרוס שליט"א ביחד עם המגיש הגה"צ רבי אריה א. ברדה
שליט"א.

הדיסקים ניתן להשיג אצל מגיש השיעור הגה"צ רבי אריה א. ברדה שליט"א,
טלפון: 054-4577956 ובמפעל הזוהר העולמי.

כל השיעורים ניתן גם כן לשמוע בטלפון דרך "קול הרשב"י" ודרך טלפון.... "קול
הזוהר": 0722-990044, וכן ניתן להשיג כל ספרי הזוה"ק במפעל הזוהר העולמי
רחוב נחל לכיש 24 בית שמש 058436784 לימדו ושמעו בזוהר כל רגע, למנוע חבלי
משיח וכל פגע, כהבטחת משה רבינו לרשב"י, ובדא יפקון מגלותא.

מהיום כל ילד קטן יכול לגמור את כל ספר הזוהר הקדוש
ויכול לזכות להיות אחד מבני עלייה מרואי פני המלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא, אשרי יולדתו!!! - ויזכה שמלך
המשיח יראה באצבעו ויאמר "בזכותך הגעתי".

כי: "הזוהר הקדוש הוא היהלום שבכתר"

